

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra Foran Vandfaldet

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 462. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann08tom-shoot-idm139873597687760/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Har styrtet de Stammer til Jord,
Ej Vilddyr har gnavet den fredlyste Skov,
Ej Kvæget har trampet med bredsporet Klov
Det hundredaars Mos, som her gror.

Og fra Guldalder-Øen, i Fred med mig selv,
I Frihed for Sværmen jeg saa'
Som et sammentrængt Hav den vældige Elv
Majestætisk imod mig at gaa.

Den bar paa sin Flade den flygtige Sky
Og Spejlet af Himlens det evige Blaa,
Og Træet det stolte og Busken den bly,
Og Fjældet det skæggede, kraftige graa —
Saa sletted den alt med en Gang!
Den syntes at vakle, den huled sig ned,
Saa fo'r den, saa skummed den heftig og hed,
Og dait for en Vilje, den mægtigste nok,
Til Side for Grundklippens halvskjulte Blok
I to sondrede Strømme den sprang.

Jeg fulgte den ene med Blikket. O Gud,
Hvor skæived mit Øje, hvor gløded mit Bryst,
Hvor var jeg dog selv i dens Skød!
I Hvirvlernes døvende Kæmpespils Bud
Jeg høre forjættede den højeste Lyst
Om den saligste Kærligheds Død.
Ustandset af Menneskets Magt og Behov
Fra Dybet om Frihed det klang:
Om Pan i den halvmørke Fristende Skov,
Om Venus, den hvide, som griber sit Rov
Og fortærer med Smil det og Sang!
Og fra Guldalder-Øen, i Frygt for mig selv,
I Angest for andre jeg saa'
Paa den modsatte Side den modsatte Elv
Ud og ind under Drivhjul at gaa.

Den lagde til Menneskets Snille og Kunst
Sin evige Styrke, sit Jættekrafts-Pund,
Den øded sig ej i en Regnbuedunst,
Den dansed øj rundt som for Benet en Hund —
Den rakte til Hundreder Brød!